

Beste Mijnheer Bacquellaine,

Ligt u weleens wakker van uw pensioen? Ik dacht het niet.

Of ik er weleens wakker van lig? Wees maar zeker van wel.

Ik ben 59 en werk al sinds 1979. Ik begon mijn onderwijsloopbaan als interim leerkracht Nederlands-Geschiedenis-Engels in het secundair leerplichtonderwijs. Was ik daar netjes gebleven, dan was ik nu al jaar en dag vast benoemd. Ik had dan recht op een overheidspensioen. Maar zo liep het niet. Ik koos ervoor om te pionieren...

Er bestond in die tijd nauwelijks onderwijs voor volwassenen. Een diploma van het secundair onderwijs halen op je pakweg 40ste kon niet. In Leuven hoorde ik bij de eerste lichting leerkrachten aan het Tweedekansonderwijs. Dat deed ik vijf jaar. Wij werkten in het onderwijs, maar hadden een BTK-statuuut en werden iedere zomervakantie stempelen gestuurd. Wij waren geen ambtenaar mijnheer. Maar we deden onze job met hart en ziel, omdat we dachten dat ze maatschappelijk relevant was. Maar pionieren wordt niet beloond.

In 1985 stond ik mee aan de wieg van één van de eerste Centra voor Basiseducatie. Ambtenaar was ik niet en vast benoemd ook al niet en toch was ik leraar, net zoals mijn collega's in het 'gewone' onderwijs. Nieuwe leermogelijkheden voor volwassenen creëren ofte pionieren wordt niet beloond.

Toen er in 1990 een decreet kwam op de Centra voor Basiseducatie en een ondersteuningscentrum (de koepel) stafmedewerkers zocht, was dat voortaan mijn job. 17 jaar heb ik collega's lesgevers met raad en daad bijgestaan. Maar ambtenaar was ik nog steeds niet.

Een decreet afgesloten in 2007 gaf eindelijk uitzicht op betere tijden. We zouden na al die jaren ondervinding via, een statutarisering, een vaste benoeming krijgen. Hoop doet leven en we keken ernaar uit. 2007 is ondertussen al tien jaar geleden... Maar geen nood: In de cao van 2013 legden we vast dat de dienstjaren vanaf 2007 zouden meetellen voor ons overheidspensioen. Over al die jaren ervoor werd zelfs nooit gesproken.

Heimwee naar cursisten in de klas bracht mij in 2010 naar Open School – Centrum voor Basiseducatie Antwerpen. Ik startte net – met nog altijd even veel goesting – een nieuw schooljaar. En wat komt u mij daar nu vertellen? Het terugtellen tot 2007 voor jaren die in aanmerking komen voor mijn overheidspensioen... dat verhaal kan niet doorgaan?! Nu worden we eindelijk gezien als volwaardige onderwijsmensen maar we betalen daarvoor wel een fikse afkoopsom. Heer minister kijkt u even mee op mijn rekenmachine ... Ik kan wellicht in 2022 met pensioen. Stel dat ik heel snel, bijvoorbeeld in 2018, vast benoemd zou zijn, dan zal ik voor een schamele 4 jaar een overheidspensioen genieten. Vindt u dat correct?

Ook mijn collega's die nog jaren voor het bord hebben, verliezen. De jaren tussen 2007 en 2018 ... mijn rekenmachine zegt dat dit 10 jaren zijn. Die jaren zijn ze kwijt. Cao-afspraken ... wat zijn ze waard, als u mijnheer deze niet respecteert. Vindt u dat correct?

Straks zijn we vast benoemd, maar 10 jaar overheidspensioen worden ons afgepakt. Vindt u dat correct?

Begrijpt u nu, waarom ik 's nachts wakker lig?

Diane De Keyser, Leraar Basiseducatie, Open School Antwerpen